

Acc. No 3278

ఆంధ్ర సంస్కారములు:

సాహిత్య పోషణము

(సాహిత్య అకాడమీ బహుమతినందిన రచనము)

డా. తుమాటి దొబ్బు, ఎం.ఎ., వీచ.టి.

పాచిపెంట (తేడ పాచిపెంట)

ప్రవేశిక

‘శ్రీశ మద్రాసు ప్రేసీడెన్సీలోన విశాఖపట్టణపు డిస్ట్రిక్టునందు సాలూరు సట్ రిజిష్ట్రేషన్ రిలాక్స పాచిపెంట జమీందారి పేర నలరు....’ (సూర్యసారాయణ స్వామి శతకము, 101). ఈ జమీందారీ శ్రీకాకుళమండలము సాలూరు తాలూకాలోనిది. ఇందు పదునైదు గ్రామములన్నట్లు వెబ్బుదొరగారు ప్రాపె యున్నారు. తాడూరు, తేడ యను రెండుమాలను ఆయన రెండు గ్రామములుగా లెక్కించినట్లున్నారు. తాడూరు ములాలో వంబొమ్మికి గ్రామములను, తేడ ములాలో సూటముప్పుదిరెండు వల్లెలును కలపు. బంటుమానా సిబ్బంది ఇచ్చుట హోమ పేష్ట్రమ రూ. 3,000 ల. పాచిపెంటకు ప్రాక్షరి, ప్రాచీషువుము. ప్రాచీషట్టణము అను నామములన్నట్లు సాహిత్యమువలన తెలియుచున్నామె. ఈ సంస్థానపాలక వంశమునకుచెందిన శ్రీరాజు త్యాగ ఘాసపాటి వీరపరాజు రచించిన అంధ్రపదాకరమను వచ్చునిఘంటువునందు ‘ప్రాక్షరాథీశ్వర’ (పీతిక. 2), ‘ప్రాక్షరిశ్వర’ (సుర. 11), ‘ప్రాచీషుర నివేశ’ (సర. 2), ‘ప్రాక్షర నివేశ’ (పైది, 10), ‘ప్రాచీషట్టణనిలయ’ (పైది, 127), ‘ప్రాచీషుర వాస’ (అచర. 1) అనియు, వీరపరాజ విరచితమగు సూర్యసారాయణస్వామి శతకమునందుకూడ ‘ప్రాచీషురహ్యయ ప్రాజ్యరాజ్య’ మనియు పాచిపెంట గ్రామము, సంస్థానము వ్యవహారింపబడినవి. పాచిపెంటనుండి జయపురము హోమేదు ఘాటీ మార్గమునొద్ద ఆ నాడు వట్టిష్టమైన పహోరా ఆవళ్యకమై యుండెడిది. ఒకనాడు పాచిపెంట సంస్థానము జయపురసంస్థానములోని ఒకభాగముగా నుండెడిది. తమ సంస్థానసంరక్షణము నిమిత్తము జయపుర సంస్థానాథీశ్వరులు పైన పేర్కొనిన ఘాటీ మార్గమునొద్ద సమర్పించును, విశ్వాసపాత్రుఁడునునగు నొకసరదారును నియమించుట యుక్తమని భావించిరి. దుగరాజు విశ్వంభరుని సామంతుడని రామవిలాసకథనము.

‘దుగరాజు మొదలైన దొరలను భంగించి

విశ్వంభరుని యుద్ధవిరతుఁజేసె....

వత్సవాయాన్యయముసకు వన్నెదెచ్చె

రాయపన్నపాలు శ్రీ తిమ్మరాజు మౌర్ఖి’ — రామవిలాసము, ప. 29.

ఈ ఘాటీకి ఆవర్యతములయొక్క దక్షిణద్వారమని పేరు. దీనిని సంరక్షించుట గౌరవమగు పదవిష్టయిండెడిది. ఈ ఘాటీమార్గమునకు పైభాగమునను

క్రిందిభాగమునుగల కొన్ని గ్రామములు పోషణము నిమిత్తము ఏర్పడిని తమ పరివారములో కొండలు బంటుమానాజనమునకు ముఖ్యానాయకుడుగానున్న తమ్మున్నదొరయను నతనికి దక్షిణకవాటయుగరాజును విరుద్ధమును ప్రసాదించి పాచిపెంట తేలికగా జయపురమువారు నియమించియుండిరి.

‘ఒగి దక్షిణకవాటయువరాజు చేసి, త

మ్మున్న దొరకొనగెం జాచిపెంట’ — ప్రభాసశాప.

మూలపురుషుడగు పై తమ్మున్నదొర తేడలో నొకకోటను గడ్డెను. తాని యాయన వంశియులు తేడను వీడి, పాచిపెంటకు వచ్చి యచ్చుట కోటలు. గుడులు, గోపురములు కట్టి స్థిరనివాసముల నేర్పుతేచికొనిరి. అందువలన సీసంస్కానమునకు పాచిపెంట అనియు, తేడ పాచిపెంట అనియు వ్యవహార నామములు సిద్ధించినవి.

సంస్కాన చరిత్రము

ఈ కుటుంబమువారు తాము కొండరాజులమనియు చంద్రవంశమువార మనియు చెప్పుదురు. కాని ఆంధ్రకవిసప్తశతి (పు. 223) వీరు సూర్యవంశ తత్త్వియులని పేర్కొనుటకు ఆధార మేమో తెలియదు. వీరపరాజ కృతమగు చిఱుతవజీరు శతకమునందు—

‘వెన్నెలరా వంగసమున

వన్నెయు వాసియును గలిగి వఱుచు నిలలోఁ

జెన్నుగు శ్రీ మల్లపన్నపు

చిన్నపచోదరుఁదు....’ నని వీరపరాజ చెప్పుటను బట్టియు.

ఆంధ్రపదాకర కృత్యవతారికలో కృతికర్త యన్నయగు మల్లపరాజు ‘అమృత కరవంశ వార్షికాచంద్రుఁదు’ అని పేర్కొనబడుటనుబట్టియు వీరు చంద్ర వంశము వారనుటయే సరియని తోఁచుచున్నది.

‘....శ్రీ హూసపాటి....అన్నమావనీపతి....’

— ఆంధ్రపదాకరము, పీతిక, 3.

‘అలముతరభక్తి నీకు సమర్పణముగ

ధీసమ్మద్భాటి శ్రీ త్యాగ హూసపాటి

వీరపన్నపాఠ విరచితమై రహించి

వెలయు సురవర్గు గైకొను వేదవేద్య’

— పైది, సురవర్గాంతము, పు. 19.

‘ప్రాచీపరాహ్వయ ప్రాణ్యరాజ్యధిప

త్యాగిరాజమాన వైభవమునుండు

శ్రీ హూసపాటి దక్షిణకవాటుగ రా

జ విరుద్ధాంకుండు సజ్జనవిధేయ

నృపుఁడు శ్రీ త్యాగ పెద్దచల్లపమహీక
సోదరుఁడ నీదు భక్తుండ సుజనహితుఁడ
వీరపనృపాలుఁడను నను వేడగ్నిఐపు
సూర్యనారాయణ స్వామి! సుపతగాణి!

—సూర్యనారాయణస్వామి శతకము, 101.

మొదలగు వానినిబట్టి ఏరి యింటిపేరు ఘాసపాటివారని తెలియు చున్నచి. పీఠిటి నాగేశ్వర గోత్రమఁట : సృష్టికరణకులజులలో ఉరిచె, కంఠుమహంతి, జగ్గనుమహంతి, పెదవంకె, పొట్టారు, మక్కువ మొదలగు గృహనామములుకలవారును నాగేశ్వరగోత్రమఁపారని తెలియుచున్నచి. పాచిపెంటవారి వంశములో వీరపురాజు ప్రధాసుఁడు. వీరపరాజునకు క్రింగ విజయనగర పాలకుఁడయన పెదవిజయరామరాజు సమకాలికుఁడు. చిరకాలము నుండియు పాచిపెంట సంస్కారాతలగు జయపుర సంస్కారము వారికిని విజయనగరసంస్కారము వారికిని ఇరుగుపొరుగు పాలకులగుటవలన ఈర్మై ద్వేషములేర్పడి యుండినవి. పెదవిజయరామరాజు తమ పష్టమును వది ప్రైంచివారి పక్షమునపలంబించినందులకు ప్రతిక్రియ చేయునిమిత్తము విజయ నగరరాజ్యమును నష్టపటుచుటకొఱకు సర్పారుల నవాబగు జాఫరలీఖాను చికాకోలు సర్పారువై దాడిపెదలినపుడు అతనికి తోడుగావచ్చిన రఘూతీఖాన్ స్టేషను కుమారుని నాయకత్వమునఁగల మరాతీ గుట్టపుదండునకు విజయనగరము వారితో విసిగిన వీరపరాజు పాచిపెంట ఘాటీమీఁదుగ విజయనగరముపోవుట కనువైనమార్గము చూపించెను. దీనితో విజయనగరమునకపజయము ప్రాత్మించి రాజ్యమంతయు కొల్లగొట్టఁబడినది. తమ శత్రుసేనలకు గుట్టుమట్టులెఱుకపటేచి పాచిపెంట వీరపరాజు సేరముచేసి ఆర్ద్రాపరాథియయనందున విజయనగరము పెదవిజయరామరాజుగారు కోపించి వీరపరాజును శిక్షించటకు తగిన అదను కొఱకు ఎదురుచూచి మరాతీదండు ఈ దేశమును వదలిపోయినతరువాత వీరపరాజును పట్టి తెప్పించి విజయనగరముకోటలో కైదుచేసియుంచిరి. వీరపరాజు యావళ్ళిము కైదులోనే గడపెను. నాటినుండి పాచిపెంటసంస్కారమును విజయనగరమువారే స్వాధీనపటిచికాని ఏలచుండిరి. క్రి.శ. 1789 లో ఈ విజయనగరమువారే స్వాధీనపటిచికాని ఏలచుండిరి. క్రి.శ. 1797 లో వీరపరాజు చనిపోఁగా, ఆయనకుమారుఁడగు మొదటి మల్లపరాజుగారికి విజయ నగరము దివాణమునుండి స్వేచ్ఛముగు తపుళీ ఈఱడుచుండిది. పర్మనాశ యుద్ధము జరిగి, విజయనగరసంస్కారము బౌద్ధత్వము తతీగినతరువాత మల్లపరాజుగారిని కుంఫిటీప్రతినిధియగు వెఱ్ఱివొరగారు పిలిపించి మల్లపరాజు పెత్తుకములగు సంస్కారగ్రామములను మరల నతనికే కవులనకిచ్చిరి. పెత్తుకములగు సంస్కారగ్రామములను మరణించిరి. ఈయనకుమారుడైన అన్నము క్రి.శ. 1797 లో మల్లపరాజుగారు చురణించిరి. ఈయనకుమారుడైన అన్నము రాజుగారితో శాశ్వతపరిష్కారము జరిగినది. ఈ అన్నమురాజుగారి పుత్రుడు

ఇమ్మడి మల్లపరాజు. ఈ మల్లపరాజగారివలన 1846 లో ఈయన తనయుడుగు ఇమ్మడి అన్నమరాజునకు జమీందారీ సంక్రమించినది. ఇమ్మడి మల్లపరాజు కాలమున జమీందారీ చాల హీనస్థితికి వచ్చినది. ఇమ్మడి అన్నమరాజునఁ గంగమాంబవలను గలిగిన కుమారులలో ముమ్మయి మల్లపరాజు, ఏరపరాజు అను నిరువురు ముఖ్యులు. తేడ చిట్టయ్య, రామశోగివట్టాన్నయదుగారలు సంస్కారము దివానులుగానుండి. ఈ వీంపరాజే పాచిపెంటసంస్కారమునఁ సాహిత్యగౌరవమును సంక్రమింపజేసినవాడు.

సాహిత్యపోషణము

ఇమ్మడి అన్నమరాజుతనయుడును, పాచిపెంటసంస్కారాధిపతియగు ముమ్మడి మల్లపరాజు (1845–1898) తమ్ముడునునగు రాజు త్యాగ పూసపాటి ఏరపరాజు దక్షిణకవాటయుపరాజాంపూర్వుర్ ఈ సంస్కారాధిపతులలో గొప్ప సాహిత్యవేత్త. ఈయన ఆంధ్రపదాకరము, శ్రీ సూర్యనారాయణస్వామి శతకము, చిఱుతవజీరుశతకము మొదలగు కృతులను సంతరించిరి.

ఆంధ్రపదాకరము*

ఇచి సుర నర గుణ పరికర చర అచర నానార్థ పద్గచులను స్తవర్గసహితమైన యాంధ్రపద్యనిఘంటువు; లఘుటీకాసమన్వితము. టీకాకర్త తెవరో తెలియదు. పాచిపెంటలో వెలసిన మల్లికార్ణునస్వామి కిది అంకితము. ‘ఘనమగు శాలివాహనశకంబు సచేందు దికాంబుజారి సంఖ్య నలరు హేపకంచి శరదంతర మాధవమాసభాస కృష్ణవచమి భోమవాసరమున....’ శా.శ. 1815 అనగా క్రీ.శ. 1893 లో ఈ కృతి పూర్తిమైనట్లు గ్రంథాంతమందలి వై పద్యము సాక్ష్యము.

‘శ్రీ మత్పర్వత రాట్ప
శ్రీ మంజుల కుంభకుచవరీరంభం స
క్రామల కొంకుమపదవ
ఛ మహానీచూంగ మల్లికార్ణునలింగా’

ఇది గ్రంథాచియందలి పద్యము. ఇక, ఇష్టదేవతాప్రార్థనాదికము :

‘శ్రీక్యరులన్ భజించి, దృఢచిత్తమునన్ సుమనోగణాది లో
కేక్యరుల న్నతించి, గురుసెంతయు మైక్కి, కృతప్రబంధవా
గీక్యరులన్ ధరిత్రి గణియించియు, నాంధ్రపదార్థిభ్రాక్షురా
ధీక్యర నామలాంచిత కృతేచ్చ, గుత్తూహలినైన యత్తత్తీన’

* శ్రీమాన్ తెన్నుకము వేంకటనరసింహచార్యులుగారిచే పసురత్నాకర ముద్రాక్షర శాలయందు ముద్రించించి ప్రచరింపబడియే, 164 పుటలు, చెన్నపురి. 1897.

‘శ్రీమదుమారమణేమజీరమణ పాదవయోరుహందృష్టిముఖాయ
మాన మానసుఁడు సుజ్ఞాన కళాహర్షార్థావధాన విషారి యమృత
కరవంశవార్థి దాకాచంద్రుఁ దాగ్రితసురమహీరుహము భాసుతవివేక
గురుఁడు నాగేశ్వరగోత్రవిత్రుంచు షాఢుణ్యదశ్శండు శౌర్యశాంత
గుణుఁడు శ్రీ హృషిపాటి నక్షింకవాట
పదకదంబ సిమిత్త విభాసితాస్ను
మావనీపతి గంగమాంఛాగ్రజన్ముఁ
దైన మద్యార్థముల్లపత్తోటివిభుఁడు’

‘అనుజాలు తక్కులై, శ్రీతథుధాకీ సమంచితరక్కులై, సుహృ
జీనులు హీతోక్కులై, సుభటసంచయ మాజ్ఞనియుక్కులై, సుభీ
జీనులు కథానుషక్కులయి, సర్వ్యజసంబులు షట్టీముక్కులై
తనుగొలువన్ సరాగమును దత్పథలో ననుగాంచి వేడుకన్’

‘తమ్ములలో సహోదరప్రధాసులలోను బ్రథానకింత్రప
ర్గమ్ములలో సుహృద్వయ సుకావ్యలలోను గవీంప్రభుత్వయిం
దమ్ములలోను గింకరజనాయిత వీరపథామిపాల : రా
రమ్మని చేరచిల్చి మధురస్సుతామృత వాక్యధోరణెన్’.

‘ఆంధ్రనిషంటువుల్ బహుళమయ్యుఁ బలింప నశక్య మేరి కా
యాంధ్రము నాంధ్రజీషము తదాంధ్రవచోజలరాశి వేంకటే
శాంధ్రము నాది తత్కృతులయందలి శబ్దములన్నిగూర్చి నీ
వాంధ్రపదాకరంబను సమాఖ్యనొనర్చు కృతిన్ సమాకృతిన్’

‘ప్రాన్నెలవంకదారియగు శివునకుఁ గృతియిమైని అన్నగారు ఆదే
శింపగా మహాప్రసాదమని యంగీకరించి కృతియొనర్చినాడు వీరపరాజ
(ఆంధ్రపదాకరపీరిక, 2 నుండి 7).

‘నరసభాప్తః సుర నర గుణ పరికర చ
రాచరంబులు నానార్థవాచకములు
సప్తవరులుగాఁగ నే సంఘటింతు
నవధరింపుము దివ్యచిత్తాజ్ఞమునను’

—ప్రెచి, 9.

ఇట్లు ప్రతిపద్యమును శివసంబంధియగు సంబుద్ధితో నడచినది. నిషంటుభాగము
నందు మొత్తముపద్యములు 645 కలవు. అచ్చటెలుగువదములుమాత్రమీందుఁ
గూర్చుఱిదినవి.

సూర్యనారాయణస్వామి శతకము*

శ్రీ పాచిపేట జమీందారీయవరాజుగారగు వీరపరాజుగారిపలన ప్రతి

* రెండవకూర్పు, పసురత్నాకర ముద్రాష్టరచాల, చెన్నుపురి, 1899.

పద్యరసాస్వదంబుగా నీ శతకము రచయింపఁటినట్లు ముఖపత్రమునందలి వివరణము సూచించుచున్నది. ‘సూర్యనారాయణస్వామి సుపథగామి’ యను మకుటముగల సీసపద్య శతక సంభరిత మిది. అరసవెల్లి సూర్యనారాయణస్వామి కంకితము. ‘శాలివాహనశక్తమున షట్టివసుచంద్రసంఖ్యలు చనఁగ తారణాజ్ఞ భాగ్రమయసితపక్షాదితిథి రవిజించిన మొసంగితీ కృతి వేదగ్రంగము సూర్యనారాయణస్వామి సుపథగామి’ అను శతకాంతపద్యమును బట్టి శ. 1806 అనగా క్రీ.శ. 1884 న కృతి సమర్పితమైనట్లు తేలుచున్నది.

ప్రతిపద్యమునందును ఏదో యొక చమత్కార మీ శతకమున సంధానింపఁటిడినది. శబ్దాలంకారము లందలి సకల చమత్కారములు, ‘పెద్దల కెల్లను బిలిచి చెప్పేదఱామీ కర్మనిగన్నట్టి కానిమాట’ పంట వ్యంగ్య స్తుతులును ఇందు కోకొల్లయి. తన కవితకు ఉద్ఘోధకమైన సామగ్రిని కవి యిట్లు పేర్కాను చూస్తాడు :

‘సకలకణాదానశాలివాసీదు చ

రణసలోరుహసమారాధనంబు
మన్మహోరథదానమన్మల్లికార్థున
స్వామి సాంద్రసహయసాధనంబు
ప్రకటకుడ్యాన్వయప్రాజ్ఞ సుబ్రహ్మణ్య
భూసురాగ్రజి గురుబోధనంబు
మత్సహోదరు పెద్దమల్లపరా ట్పుర
స వరేణ్య చిరకృపాచ్ఛాదనంబు
కారణంబుగ నే నేర్చుకరణి ధరణి
నీ నిమిత్తంబుగఁగ నే నిశ్చయముగ
సీసశతకంబుఁ జెప్పేదఁ జిత్తగించు
సూర్య నారాయణస్వామి ! సుపథగామి !’

చిఱుతవజీరు శతకము

ఇదియును వీరపరాణకృతమే. కవి బాలురకొఱకిది ప్రాసెనఁట ! ‘చిఱుతవజీరా’ యను మకుటము గలది. మచ్చునకు కొన్ని పద్యములు :

‘వెన్నెంరావంగనమున
వన్నెయు వాసియును గలిగి వఱలుచు నిలఁఁ,
జెన్నుగు శ్రీ మల్లపన్నపు
చిన్న సహోదరుఁడు వేదగ్రం చిఱుతవజీరా’.
‘కూడనిపని సేయకు మా
తాడకు మెపుడయ్యవారలకు మాటలకున్

గూడకు దొరసానుల పని
చేడెలతో, గేదువచ్చు చిఱుతవజీరా'.
‘వెలయాంద్రను నమ్మకు ర
చ్చల నమ్మకు గోదఁ జాల్పు జలఁజిమ్మకు ని
చ్చలు దోసములు, గ్రిమ్మకు
చిలువ చెలిమిగ్రమ్మఁ, బోకు చిఱుతవజీరా'.

వేగినాటి వైదికశాఖకుచెందిన గోదా సుబ్రిహృష్యశాత్రీ పాచిపెంట సంస్కారాధీశ్వరుల విద్యాగురువు; సంస్కారవిద్యాధికారి. రాజు ఏరపరాజు తన సాహితీసమారాధనమునకు ‘ప్రకటకుడ్యాన్వయ ప్రాజ్ఞసుబ్రిహృష్యభూసురాగ్రజి గురుబోధనంబు’ ప్రథానసాధనమని సూర్యనారాయణ శతకమునఁ చేర్కుని నాడు. అంజనేయోపాసకులగు గోదా సీతారామస్వామిశాత్రీ శాపానుగ్రహ సమర్థులగు విద్వత్కృతులఁఁ: ప్రత్యక్ష జాహాట పాంచాలశయ్యల ప్రోత్సహించిన పొరాణికులఁఁ: ఏరిచన లేవియు లభ్యముకాలేదు.

పాచిపెంటను పాలించిన చివరి రాజుగారును గౌప్య వండితులు; కవులు. అనుదినము విద్వదోషులతో, బ్రోద్దు పుచ్చెడి వారఁఁ: కనీస మయిదాఱుగురు కవులో, వండితులో యాయనను బరివేష్టించి సాహితీచర్చలతో, బాగ్గొనుచుండి నట్లు రక ప్రాంతములందలి జ్ఞానవయోవృద్ధులగువారు పెక్కురు వివరింతురు.

ఉపజీవ్య గ్రంథసూచి

1. విశాఖపట్టణముజిల్లా వృత్తాంతసంగ్రహము, పుటు 304, 305; 538, 539.
2. తెలుగువిజ్ఞానసర్వస్వము, సంపుటము 3, అంద్రసంస్కారములు – సాహిత్య నేవ, నిడుదవోయి వేంకటరావు, పుటు 1171–1175.
3. వంగూరి సుబ్బారావు, శతకవాజ్ఞయ చరిత్రము.